

Wtorek, 10 lipca 2007 r.

- uwzględniając art. 51 oraz art. 52 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0148/2007),
1. odrzuca wniosek Komisji;
 2. wzywa Komisję do wycofania wniosku;
 3. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

P6_TA(2007)0325

Rozpoznanie i wyznaczenie europejskiej infrastruktury krytycznej oraz ocena potrzeb w zakresie zwiększenia jej ochrony *

Rezolucja legislacyjna Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady w sprawie rozpoznania i wyznaczenia europejskiej infrastruktury krytycznej oraz oceny potrzeb w zakresie zwiększenia jej ochrony (COM(2006)0787 — C6-0053/2007 — 2006/0276(CNS))

(Procedura konsultacji)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2006)0787) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 308 Traktatu WE, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C6-0053/2007),
 - uwzględniając konkluzje Rady z dnia 1 i 2 grudnia 2005 r. w sprawie zasad rozpoznania i wyznaczenia europejskiej infrastruktury krytycznej,
 - uwzględniając zalecenie Parlamentu z dnia 7 czerwca 2005 r. skierowane do Rady Europejskiej i do Rady UE, w sprawie ochrony infrastruktury o kluczowym znaczeniu w ramach walki z terroryzmem ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 51 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii oraz Komisji Transportu i Turystyki (A6-0270/2007),
1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;
 3. zwraca się do Rady, jeśli ta uznałaby za stosowne oddalić się od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
 4. występuje o rozpoczęcie postępowania pojedynczego przewidzianego we wspólnej deklaracji z dnia 4 marca 1975 r., jeśli Rada uznałaby za stosowne odejść od przyjętego przez Parlament tekstu;

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowany w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, str. 250.

Wtorek, 10 lipca 2007 r.

5. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli ta uznałaby za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
6. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 1

Tytuł

Dyrektywa Rady w sprawie rozpoznania i wyznaczenia *europejskiej infrastruktury krytycznej* oraz oceny potrzeb w zakresie zwiększenia jej ochrony

Dyrektywa Rady w sprawie rozpoznania i wyznaczenia **priorytetowych sektorów z europejską infrastrukturą krytyczną** oraz oceny potrzeb w zakresie zwiększenia jej ochrony

Poprawka 2

Punkt 2 preambuły

(2) W dniu 17 listopada 2005 r. Komisja przyjęła zieloną księgę w sprawie europejskiego programu ochrony infrastruktury krytycznej, w której opisano opcje polityczne dotyczące opracowywania tego programu oraz sieci ostrzegania o zagrożeniach dla infrastruktury krytycznej (SOZIK). Opinie uzyskane w odpowiedzi na wspomnianą zieloną księgę **wyraźnie wskazują na potrzebę ustanowienia** wspólnotowego zbioru przepisów regulujących ochronę infrastruktury krytycznej. Uznano potrzebę zwiększenia zdolności w zakresie ochrony infrastruktur krytycznych w Europie oraz wsparcia działań na rzecz ograniczenia słabych stron takich infrastruktur. Podkreślono znaczenie **zasad** pomocniczości i dialogu zainteresowanych stron.

(2) W dniu 17 listopada 2005 r. Komisja przyjęła zieloną księgę w sprawie europejskiego programu ochrony infrastruktury krytycznej, w której opisano opcje polityczne dotyczące opracowywania tego programu oraz sieci ostrzegania o zagrożeniach dla infrastruktury krytycznej (SOZIK). Opinie uzyskane w odpowiedzi na wspomnianą zieloną księgę **podkreślały możliwą wartość dodaną** wspólnotowego zbioru przepisów regulujących ochronę infrastruktury krytycznej. Uznano potrzebę zwiększenia zdolności w zakresie ochrony infrastruktur krytycznych w Europie oraz wsparcia działań na rzecz ograniczenia słabych stron takich infrastruktur. Podkreślono znaczenie **podstawowych zasad** pomocniczości, **proporcjonalności oraz komplementarności jak też** dialogu zainteresowanych stron.

Poprawka 3

Punkt 3 preambuły

(3) W grudniu 2005 r. Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych wezwała Komisję do przygotowania wniosku legislacyjnego dotyczącego europejskiego programu ochrony infrastruktury krytycznej (EPOIK) i zdecydowała, że program ten powinien zakładać ochronę wszechstronną, traktując jednak przeciwdziałanie zagrożeniom terrorystycznym jako priorytet. Zgodnie z takim podejściem w procesie ochrony infrastruktury należy uwzględnić zagrożenia wywołane działalnością człowieka, zagrożenia technologiczne i klęski żywiołowe, **największą uwagę poświęcając jednak zagrożeniom terrorystycznym. Jeżeli w danym sektorze infrastruktury krytycznej poziom zabezpieczenia przed określonym rodzajem poważnego zagrożenia zostanie uznany za odpowiedni, zainteresowane strony powinny skoncentrować się na tych obszarach, gdzie ochrona nadal nie jest wystarczająca.**

(3) W grudniu 2005 r. Rada ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych wezwała Komisję do przygotowania wniosku legislacyjnego dotyczącego europejskiego programu ochrony infrastruktury krytycznej (EPOIK) i zdecydowała, że program ten powinien zakładać ochronę wszechstronną, traktując jednak przeciwdziałanie zagrożeniom terrorystycznym jako priorytet. Zgodnie z takim podejściem w procesie ochrony infrastruktury należy uwzględnić zagrożenia wywołane działalnością człowieka, zagrożenia technologiczne i klęski żywiołowe. **Powinny być w nim ujęte również zagrożenia wynikające ze struktury.** Największą uwagę poświęcić należy jednak zagrożeniom terrorystycznym.

Wtorek, 10 lipca 2007 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 4

Punkt 4 preambuły

(4) Odpowiedzialność za ochronę infrastruktury krytycznej spoczywa **obecnie** głównie na państwach członkowskich i właścicielach/operatorach infrastruktur krytycznych. **W tym względzie nie powinno być zmian.**

(4) **Ostateczna** odpowiedzialność za ochronę infrastruktury krytycznej spoczywa głównie na państwach członkowskich i właścicielach/operatorach infrastruktur krytycznych. **Biorąc pod uwagę, iż krajowi operatorzy najlepiej wiedzą, co dzieje się w ich krajach należy przyjąć oddolne podejście do ochrony europejskiej infrastruktury krytycznej (EIK).**

Poprawka 5

Punkt 4a preambuły (nowy)

(4a) **Ochrona infrastruktury krytycznej ma zasadnicze znaczenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego w Unii oraz dla dobra jej obywateli. Ostatecznie zakłócenie lub naruszenie określonej infrastruktury może zniszczyć życie ludzkie, środowisko naturalne i dobra gospodarcze, a także w niekorzystny sposób trwale wpłynąć na poczucie zaufania społecznego wobec możliwości ochrony i opieki ze strony państwa.**

Poprawka 6

Punkt 5 preambuły

(5) Na terenie Wspólnoty znajduje się szereg infrastruktur krytycznych, których zakłócenie lub zniszczenie dotknęłoby co najmniej **dwa** państwa członkowskie lub **państwo członkowskie** inne niż to, w którym taka infrastruktura krytyczna jest zlokalizowana. Chodzi między innymi o skutki ponadgraniczne wynikające ze współzależności między powiązаныmi ze sobą infrastrukturami. Tego typu europejskie infrastruktury krytyczne należy rozpoznać i wyznaczyć za pomocą wspólnej procedury. **Potrzebę zwiększenia ochrony** takich infrastruktur **należy ocenić na podstawie wspólnego zbioru zasad.** Sprawdzonym i skutecznym środkiem rozwiązywania kwestii związanych z ponadgraniczną infrastrukturą krytyczną są dwustronne programy współpracy między państwami członkowskimi w dziedzinie ochrony infrastruktury krytycznej. EPOIK powinien opierać się na takiej właśnie współpracy.

(5) Na terenie Wspólnoty znajduje się szereg infrastruktur krytycznych, których zakłócenie lub zniszczenie dotknęłoby co najmniej **trzy** państwa członkowskie lub **przynajmniej dwa państwa** członkowskie inne niż to, w którym taka infrastruktura krytyczna jest zlokalizowana. Chodzi między innymi o skutki ponadgraniczne wynikające ze współzależności między powiązаныmi ze sobą infrastrukturami. Tego typu europejskie infrastruktury krytyczne należy rozpoznać i wyznaczyć za pomocą wspólnej procedury. **W oparciu o wspólne kryteria należy sporządzić wykaz sektorów priorytetowych europejskiej infrastruktury krytycznej. Należy określić wspólne ramy działania z myślą o ochronie** takich europejskich infrastruktur, **które umożliwiłyby państwom członkowskim ograniczenie ewentualnego zagrożenia infrastruktury krytycznej na ich terytorium poprzez podjęcie odpowiednich kroków.** Sprawdzonym i skutecznym środkiem rozwiązywania kwestii związanych z ponadgraniczną infrastrukturą krytyczną są dwustronne programy współpracy między państwami członkowskimi w dziedzinie ochrony infrastruktury krytycznej. EPOIK powinien opierać się na takiej właśnie współpracy.

Poprawka 7

Punkt 5a preambuły (nowy)

(5a) **W określonych sektorach istnieje już szereg środków regulujących rozpoznawanie, wyznaczanie i ochronę europejskiej infrastruktury krytycznej. Przyszła regulacja wspólnotowa nie może doprowadzić do powielania przepisów w tych sektorach bez dodatkowego zwiększenia bezpieczeństwa.**

Wtorek, 10 lipca 2007 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 8

Punkt 6 preambuły

(6) Poszczególne sektory mają własne, specyficzne doświadczenia, wiedzę i wymagania w odniesieniu do ochrony infrastruktury krytycznej, dlatego należy opracować i wdrożyć wspólnotową koncepcję ochrony infrastruktury krytycznej, biorąc pod uwagę specyfikę poszczególnych sektorów i dotychczasowe środki sektorowe, w tym środki istniejące już na poziomie UE, krajowym i regionalnym oraz obowiązujące właścicieli/operatorów infrastruktury krytycznej, transgraniczne porozumienia o wzajemnej pomocy. Wspólnotowa koncepcja **musi zakładać** pełne zaangażowanie sektora prywatnego z uwagi na bardzo istotny udział tego sektora w nadzorowaniu ryzyka, zarządzaniu ryzykiem, tworzeniu planów zachowania ciągłości działania i usuwaniu skutków awarii. Konieczne jest stworzenie wspólnego wykazu sektorów infrastruktury krytycznej, aby ułatwić realizację koncepcji indywidualnego traktowania poszczególnych sektorów w procesie ochrony infrastruktury krytycznej.

(6) Poszczególne sektory mają własne, specyficzne doświadczenia, wiedzę i wymagania w odniesieniu do ochrony infrastruktury krytycznej, dlatego należy opracować i wdrożyć wspólnotową koncepcję ochrony infrastruktury krytycznej, biorąc pod uwagę specyfikę poszczególnych sektorów i dotychczasowe środki sektorowe, w tym środki istniejące już na poziomie UE, krajowym i regionalnym oraz obowiązujące właścicieli/operatorów infrastruktury krytycznej, transgraniczne porozumienia o wzajemnej pomocy. Wspólnotowa koncepcja **powinna zapewnić** pełne zaangażowanie sektora prywatnego z uwagi na bardzo istotny udział tego sektora w nadzorowaniu ryzyka, zarządzaniu ryzykiem, tworzeniu planów zachowania ciągłości działania i usuwaniu skutków awarii. Konieczne jest stworzenie wspólnego wykazu sektorów infrastruktury krytycznej, aby ułatwić realizację koncepcji indywidualnego traktowania poszczególnych sektorów w procesie ochrony **europejskiej** infrastruktury krytycznej.

Poprawka 9

Punkt 6a preambuły (nowy)

(6a) Europejska infrastruktura krytyczna powinna być projektowana w taki sposób, aby jak najbardziej ograniczyć liczbę powiązań z krajami trzecimi i lokalizację infrastruktur w tych krajach. Umieszczenie elementów europejskiej infrastruktury krytycznej poza UE zwiększa zagrożenie atakami terrorystycznymi oddziaływującymi pośrednio na całą infrastrukturę, dostęp terrorystów do danych zgromadzonych poza UE, a także ryzyko niezgodności ze wspólnotowym prawodawstwem, czyniąc w ten sposób całą infrastrukturę bardziej podatną na ataki.

Poprawka 10

Punkt 7 preambuły

(7) Każdy właściciel/operator infrastruktury krytycznej powinien opracować własny plan bezpieczeństwa infrastruktury, w którym określi najważniejsze składniki infrastruktury i zaproponuje rozwiązania służące ich ochronie. Plan bezpieczeństwa infrastruktury powinien uwzględniać ocenę słabych stron, zagrożeń i ryzyka oraz inne istotne informacje dostarczone przez organy państw członkowskich.

(7) Każdy właściciel/operator infrastruktury krytycznej powinien opracować własny plan bezpieczeństwa infrastruktury, w którym określi najważniejsze składniki infrastruktury i zaproponuje rozwiązania służące ich ochronie. Plan bezpieczeństwa infrastruktury powinien uwzględniać ocenę słabych stron, zagrożeń i ryzyka oraz inne istotne informacje dostarczone przez organy państw członkowskich. **Takie plany bezpieczeństwa powinny zostać przekazane do punktu kontaktowego ds. europejskiej ochrony infrastruktury krytycznej (EOIK) w państwach członkowskich. Przestrzeganie istniejących sektorowych środków bezpieczeństwa mogłoby spełnić wymóg sporządzenia i uaktualnienia planu bezpieczeństwa operatora.**

Poprawka 11

Punkt 8 preambuły

(8) Każdy właściciel/operator europejskiej infrastruktury krytycznej powinien wyznaczyć urzędnika łącznikowego ds. bezpieczeństwa odpowiedzialnego za współpracę i komunikację z odpowiednimi krajowymi organami ds. ochrony infrastruktury krytycznej.

(8) Każdy właściciel/operator europejskiej infrastruktury krytycznej powinien wyznaczyć urzędnika łącznikowego ds. bezpieczeństwa odpowiedzialnego za współpracę i komunikację z odpowiednimi krajowymi organami ds. ochrony infrastruktury krytycznej. **Przestrzeganie istniejących sektorowych środków bezpieczeństwa należy uznawać za potencjalnie spełniających wymóg wyznaczenia urzędnika łącznikowego ds. bezpieczeństwa.**

Wtorek, 10 lipca 2007 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 12

Punkt 10 preambuły

(10) W trosce o lepszą ochronę europejskich infrastruktur krytycznych należy opracować wspólne metody rozpoznawania i klasyfikowania słabych stron, zagrożeń i ryzyka charakteryzujących poszczególne składniki infrastruktury krytycznej.

(10) W trosce o lepszą ochronę europejskich infrastruktur krytycznych należy opracować **i wdrożyć** wspólne metody rozpoznawania i klasyfikowania zagrożeń i ryzyka **oraz strukturalnych** słabych stron, charakteryzujących poszczególne składniki infrastruktury krytycznej.

Poprawka 13

Punkt 11 preambuły

(11) **Jedynie** wspólne ramy prawne mogą dać gwarancję spójnego wdrażania środków służących ochronie europejskiej infrastruktury krytycznej i pozwolić na jasne określenie zakresu odpowiedzialności wszystkich uczestników procesu. Właściciele/operatorzy europejskiej infrastruktury krytycznej powinni uzyskać dostęp do najlepszych praktyk i metod w dziedzinie ochrony infrastruktury krytycznej.

(11) **Dzięki określeniu odpowiednich obowiązków wszystkich zainteresowanych stron** wspólne ramy prawne mogą dać gwarancję spójnego wdrażania środków służących ochronie europejskiej infrastruktury krytycznej. **Państwa członkowskie i** właściciele/operatorzy europejskiej infrastruktury krytycznej powinni uzyskać dostęp do najlepszych praktyk i metod w dziedzinie ochrony infrastruktury krytycznej.

Poprawka 14

Punkt 12 preambuły

(12) Skuteczna ochrona infrastruktury krytycznej wymaga komunikacji, koordynacji i współpracy na poziomie krajowym i wspólnotowym. Najlepszym sposobem osiągnięcia tego celu jest wyznaczenie w każdym państwie członkowskim punktów kontaktowych, które powinny koordynować sprawy związane z **OIK** na terenie tego państwa, a także odpowiadać za współpracę w tym względzie z innymi państwami członkowskimi i Komisją.

(12) Skuteczna ochrona **europejskiej** infrastruktury krytycznej wymaga komunikacji, koordynacji i współpracy na poziomie krajowym i wspólnotowym. Najlepszym sposobem osiągnięcia tego celu jest wyznaczenie w każdym państwie członkowskim punktów kontaktowych, które powinny koordynować sprawy związane z **EOIK** na terenie tego państwa, a także odpowiadać za współpracę w tym względzie z innymi państwami członkowskimi i Komisją.

Poprawka 15

Punkt 13 preambuły

(13) Aby możliwe było prowadzenie działań służących ochronie infrastruktury krytycznej w obszarach wymagających zachowania określonego stopnia poufności, celowe jest zawarcie w niniejszej dyrektywie przepisów regulujących spójną i bezpieczną wymianę informacji. Niektóre informacje dotyczące **ochrony** infrastruktury krytycznej mają taki charakter, że ich ujawnienie mogłoby naruszyć interes publiczny i spowodować zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego. Konkretnie fakty dotyczące danego składnika infrastruktury krytycznej, które można by wykorzystać do planowania i prowadzenia działań mających na celu niedopuszczalne w skutkach uszkodzenie urządzeń infrastruktury krytycznej, powinny być zastrzeżone, a dostępu do nich należy udzielać jedynie w przypadkach koniecznych, zarówno na poziomie wspólnotowym, jak i krajowym.

(13) Aby możliwe było prowadzenie działań służących ochronie infrastruktury krytycznej w obszarach wymagających zachowania określonego stopnia poufności, celowe jest zawarcie w niniejszej dyrektywie przepisów regulujących spójną i bezpieczną wymianę informacji. Niektóre informacje dotyczące **europejskiej** ochrony infrastruktury krytycznej mają taki charakter, że ich ujawnienie mogłoby naruszyć interes publiczny i spowodować zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego. Konkretnie fakty dotyczące danego składnika infrastruktury krytycznej, które można by wykorzystać do planowania i prowadzenia działań mających na celu niedopuszczalne w skutkach uszkodzenie urządzeń infrastruktury krytycznej, powinny być zastrzeżone, a dostępu do nich należy udzielać jedynie w przypadkach koniecznych, zarówno na poziomie wspólnotowym, jak i krajowym.

Wtorek, 10 lipca 2007 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 16

Punkt 14 preambuły

(14) Wymiana informacji dotyczących infrastruktury krytycznej powinna odbywać się w warunkach zaufania i bezpieczeństwa. Wymiana informacji musi opierać się na wzajemnym zaufaniu, firmy i organizacje muszą być przekonane, że dotyczące ich poufne dane są należycie chronione. **Dla przedstawicieli przemysłu zachętą do wymiany informacji powinna być pewność, że korzyści płynące z dostarczenia informacji na temat infrastruktury krytycznej są w ogólnym rozrachunku społeczno-gospodarczym większe niż koszty, jakie się z tym wiążą. Należy zatem zachęcać do wymiany informacji dotyczących ochrony infrastruktury krytycznej.**

(14) Wymiana informacji dotyczących **europejskiej** infrastruktury krytycznej powinna odbywać się w warunkach zaufania i bezpieczeństwa. Wymiana informacji musi opierać się na wzajemnym zaufaniu, firmy i organizacje muszą być przekonane, że dotyczące ich poufne dane są należycie chronione.

Poprawka 17

Punkt 15 preambuły

(15) Niniejsza dyrektywa jest uzupełnieniem istniejących środków sektorowych, które obowiązują na poziomie wspólnotowym i w państwach członkowskich. Tam, gdzie *działają* już odpowiednie mechanizmy wspólnotowe, należy nadal z nich korzystać i traktować jako wkład w ogólny proces wdrożenia niniejszej dyrektywy.

(15) Niniejsza dyrektywa jest uzupełnieniem istniejących środków sektorowych, które obowiązują na poziomie wspólnotowym i w państwach członkowskich. Tam, gdzie *istnieją* już odpowiednie mechanizmy **i przepisy** wspólnotowe, należy **je wdrożyć i stosować** jako wkład w **poprawę bezpieczeństwa publicznego**. Należy przy tym unikać powielania niniejszej dyrektywy i wprowadzania przepisów z nią sprzecznych, jak również powstawania dodatkowych kosztów bez korzyści w zakresie bezpieczeństwa.

Poprawka 18

Punkt 17 preambuły

(17) Państwa członkowskie same nie są w stanie osiągnąć w wystarczającym stopniu celów niniejszej dyrektywy, czyli stworzyć procedury rozpoznawania i wyznaczania *europejskich* infrastruktur krytycznych oraz opracować wspólnej koncepcji oceny potrzeb w zakresie zwiększenia ochrony takich infrastruktur, natomiast – biorąc pod uwagę skalę takiego działania – cele te można skuteczniej osiągnąć na szczeblu wspólnotowym, dlatego Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

(17) Państwa członkowskie **w niektórych przypadkach** same nie są w stanie osiągnąć w wystarczającym stopniu celów niniejszej dyrektywy, czyli stworzyć procedury rozpoznawania i wyznaczania **sektorów priorytetowych europejskiej infrastruktury krytycznej**, oraz opracować wspólnej koncepcji oceny potrzeb w zakresie zwiększenia ochrony takich infrastruktur, natomiast – biorąc pod uwagę skalę takiego działania – cele te można skuteczniej osiągnąć na szczeblu wspólnotowym, dlatego Wspólnota może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów, **jednak szczególną uwagę należy zwrócić na akceptowalność warunków finansowych przez właścicieli lub operatorów w państwa członkowskie**.

Poprawka 19

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia procedury rozpoznawania i wyznaczania europejskich infrastruktur krytycznych oraz wspólne zasady oceny potrzeb w zakresie zwiększenia ochrony takich infrastruktur.

Niniejsza dyrektywa ustanawia procedury rozpoznawania i wyznaczania **priorytetowych sektorów** europejskich infrastruktur krytycznych oraz wspólne zasady oceny potrzeb w zakresie zwiększenia ochrony takich infrastruktur.

Wtorek, 10 lipca 2007 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 20

Artykuł 2, litera b)

b) „europejska infrastruktura krytyczna” oznacza infrastruktury krytyczne, których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny negatywny wpływ na co najmniej **dwa** państwa członkowskie lub na **jedno** państwo członkowskie, w sytuacji gdy dana infrastruktura krytyczna jest zlokalizowana w innym państwie członkowskim. Chodzi między innymi o skutki wynikające ze współzależności z innymi rodzajami infrastruktury;

b) „europejska infrastruktura krytyczna” oznacza infrastruktury krytyczne, których zakłócenie lub zniszczenie miałyby istotny negatywny wpływ na co najmniej **trzy lub więcej państw członkowskich** lub **co najmniej na dwa państwa członkowskie**, inne niż to w którym infrastruktura krytyczna jest zlokalizowana w innym państwie członkowskim. Chodzi między innymi o skutki wynikające ze współzależności z innymi rodzajami infrastruktury;

Poprawka 21

Artykuł 2, litera d)

d) „słaba strona” oznacza cechę elementu konstrukcji, oprzyrządowania lub działania infrastruktury krytycznej, która czyni tę infrastrukturę podatną na zakłócenia lub zniszczenie i która obejmuje współzależności z innymi rodzajami infrastruktury;

d) „słaba strona **struktury**” oznacza cechę elementu konstrukcji, oprzyrządowania lub działania infrastruktury krytycznej, która czyni tę infrastrukturę podatną na zakłócenia lub zniszczenie i która obejmuje współzależności z innymi rodzajami infrastruktury;

(niniejsza poprawka odnosi się do całego tekstu legislacyjnego; jej przyjęcie spowoduje konieczność technicznych dostosowań w całym tekście)

Poprawka 22

Artykuł 3, ustęp 1

1. Przekrojowe i sektorowe kryteria rozpoznawania europejskich infrastruktur krytycznych przyjmuje się zgodnie z **procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 3. Ich zmiany dokonuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 3.**

Kryteria przekrojowe, które mają zastosowanie horyzontalne do wszystkich sektorów infrastruktury krytycznej, opracowuje się, biorąc pod uwagę rozmiar strat wynikłych z zakłócenia lub zniszczenia danej infrastruktury. Przyjmuje się je najpóźniej [rok po wejściu w życie niniejszej dyrektywy].

Kryteria sektorowe opracowuje się dla sektorów priorytetowych, uwzględniając cechy charakterystyczne poszczególnych sektorów infrastruktury krytycznej i **odpowiednio** włączając do udziału zainteresowane strony. Kryteria takie przyjmuje się dla każdego sektora priorytetowego najpóźniej rok po wytypowaniu danego sektora jako priorytetowy.

1. Przekrojowe i sektorowe kryteria rozpoznawania europejskich infrastruktur krytycznych **tworzy się na podstawie istniejących kryteriów ochrony oraz** przyjmuje **i zmienia** się zgodnie z **art. 308 traktatu WE i art. 203 traktatu Euratom.**

Kryteria przekrojowe, które mają zastosowanie horyzontalne do wszystkich **europejskich** sektorów infrastruktury krytycznej, opracowuje się, biorąc pod uwagę rozmiar strat wynikłych z zakłócenia lub zniszczenia danej infrastruktury. Przyjmuje się je najpóźniej do dnia [rok po wejściu w życie niniejszej dyrektywy].

Kryteria sektorowe opracowuje się **w oparciu o istniejące sektorowe środki ochrony** dla sektorów priorytetowych, uwzględniając cechy charakterystyczne poszczególnych sektorów infrastruktury krytycznej i włączając do udziału **wszystkie** zainteresowane strony, pod warunkiem, że każdy z sektorów **dysponuje szczególnym doświadczeniem, umiejętnościami i znajomością wymogów ochrony ich krytycznej infrastruktury.** Kryteria takie przyjmuje się dla każdego sektora priorytetowego najpóźniej rok po wytypowaniu danego sektora jako priorytetowy.

Tam gdzie istnieją mechanizmy wspólnotowe, wykorzystuje się je nadal. Za wszelką cenę unika się sprzeczności lub nakładania się na siebie różnych ustaw i przepisów.

Wtorek, 10 lipca 2007 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 23

Artykuł 3, ustęp 2

1. *Sektory priorytetowe, o których mowa w kontekście opracowania kryteriów przewidzianych w ust. 1, wyznacza co roku Komisja spośród wymienionych w załączniku 1.*

skreślony

Do załącznika I wprowadza się zmiany zgodnie z procedurą, o której w art. 11 ust. 3, i w stopniu, który nie powoduje rozszerzenia zakresu niniejszej dyrektywy.

Poprawka 24

Artykuł 3, ustęp 3

3. Każde państwo członkowskie rozpoznaje infrastruktury krytyczne zlokalizowane na swoim terytorium – a także infrastruktury krytyczne, które mogą mieć wpływ na to państwo chociaż są zlokalizowane poza granicami jego terytorium – które spełniają kryteria przyjęte na podstawie ust. 1 i 2.

3. Każde państwo członkowskie rozpoznaje **europejskie potencjalne** infrastruktury krytyczne zlokalizowane na swoim terytorium – a także **potencjalne europejskie** infrastruktury krytyczne, które mogą mieć wpływ na to państwo chociaż są zlokalizowane poza granicami jego terytorium – które spełniają kryteria przyjęte na podstawie ust. 1 i 2, najpóźniej rok od przyjęcia kryteriów, a potem na bieżąco.

Każde państwo członkowskie zgłasza Komisji tak określone infrastruktury najpóźniej rok od przyjęcia odpowiednich kryteriów, a potem na bieżąco.

Poprawka 25

Artykuł 4, tytuł

Wyznaczanie europejskiej infrastruktury krytycznej

Rozpoznawanie i wyznaczanie priorytetowych sektorów

Poprawka 26

Artykuł 4 ustęp -1 (nowy)

-1. Każde państwo członkowskie rozpoznaje sektory priorytetowe zlokalizowane na swoim terytorium, a także sektory priorytetowe zlokalizowane poza jego terytorium, ale mogące mieć na nie wpływ, i które należy wykorzystać do opracowania kryteriów przyjętych w trybie art. 3 ust. 1.

Każde państwo członkowskie powiadamia Komisję o sektorach priorytetowych rozpoznanych w ten sposób najpóźniej rok od przyjęcia odpowiednich kryteriów, a potem na bieżąco.

Poprawka 27

Artykuł 4, ustęp 1

1. Na podstawie zgłoszeń dokonanych zgodnie z art. 3 ust. 3 akapit drugi i innych dostępnych informacji Komisja przedstawia wykaz **infrastruktur krytycznych** wyznaczonych jako europejskie infrastruktury krytyczne.

1. Na podstawie zgłoszeń dokonanych zgodnie z **ust. -1** i innych dostępnych informacji Komisja przedstawia wykaz **sektorów o znaczeniu priorytetowym, w których znajduje się infrastruktura krytyczna** wyznaczona jako europejska infrastruktura krytyczna.

Wtorek, 10 lipca 2007 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 28

Artykuł 4, ustęp 1a (nowy)

1a. Europejskie infrastruktury krytyczne projektuje się w taki sposób, aby jak najbardziej ograniczyć liczbę powiązań w krajami trzecimi.

Poprawka 29

Artykuł 4, ustęp 2

2. Wykaz *infrastruktur krytycznych* wyznaczonych jako europejskie infrastruktury krytyczne przyjmuje **się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 3.**

2. Wykaz **sektorów priorytetowych europejskiej** infrastruktury krytycznej wyznaczonych jako europejskie infrastruktury krytyczne przyjmuje **i zmienia Rada.**

Zmiany do wykazu wprowadza się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 3.

Poprawka 30

Artykuł 4a (nowy)

Artykuł 4a

Przetwarzanie danych osobowych

Przetwarzanie danych osobowych dokonywane przez europejskie infrastruktury krytyczne, bezpośrednio lub poprzez pośredników oraz niezbędne do działalności ochrony europejskiej infrastruktury krytycznej, przeprowadza się zgodnie z przepisami dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 95/46/WE z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾ i stosownymi zasadami ochrony danych. Przetwarzanie danych odbywa się w Unii, a ze względów bezpieczeństwa zabrania się wszelkiego kopiowania danych w krajach trzecich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

Poprawka 31

Artykuł 5, ustęp 1 i 2

1. Każde państwo członkowskie nakłada na właścicieli/operatorów wszystkich europejskich infrastruktur krytycznych znajdujących się na jego terytorium obowiązek stworzenia i uaktualniania planu bezpieczeństwa infrastruktury oraz dokonywania przeglądu takiego planu co najmniej raz na dwa lata.

1. Każde państwo członkowskie nakłada na właścicieli/operatorów wszystkich europejskich infrastruktur krytycznych znajdujących się na jego terytorium obowiązek stworzenia i uaktualniania planu bezpieczeństwa infrastruktury oraz dokonywania przeglądu takiego planu co najmniej raz na dwa lata.

Komisja i Rada zatwierdzają listę istniejących środków ochrony odnoszących się do określonych sektorów wymienionych w załączniku I. Zastosowanie się do co najmniej jednego z wymienionych środków ochrony spełnia wymóg sporządzenia i aktualizacji planu bezpieczeństwa infrastruktury.

2. W planie bezpieczeństwa infrastruktury należy określić składniki europejskiej infrastruktury krytycznej i podać odpowiednie rozwiązania gwarantujące ich ochronę zgodnie z załącznikiem II. Wymogi sektorowe dotyczące planu bezpieczeństwa infrastruktury z uwzględnieniem istniejących środków wspólnotowych przyjmuje **się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 3.**

2. W planie bezpieczeństwa infrastruktury należy określić składniki europejskiej infrastruktury krytycznej i podać odpowiednie rozwiązania gwarantujące ich ochronę zgodnie z załącznikiem II. Wymogi sektorowe dotyczące planu bezpieczeństwa infrastruktury z uwzględnieniem istniejących środków wspólnotowych przyjmuje **Rada.**

Wtorek, 10 lipca 2007 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Postępując zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 2, Komisja może uznać, że przestrzeganie przepisów obowiązujących w określonych sektorach wymienionych w załączniku I jest jednoznaczne ze spełnieniem wymogu stworzenia i uaktualniania planu bezpieczeństwa infrastruktury.

Poprawka 32

Artykuł 5, ustęp 3

3. Nie później niż rok od daty wyznaczenia danej infrastruktury krytycznej jako europejska infrastruktura krytyczna jej właściciel/operator przedkłada **odpowiedniemu organowi państwa członkowskiego** plan bezpieczeństwa infrastruktury.

Jeśli przyjęto wymogi sektorowe dotyczące planu bezpieczeństwa infrastruktury w oparciu o przepisy ust. 2, plan taki należy przedłożyć **odpowiedniemu organowi państwa członkowskiego** nie później niż rok od daty przyjęcia takich wymogów sektorowych.

3. Nie później niż rok od daty wyznaczenia danej infrastruktury krytycznej jako europejska infrastruktura krytyczna jej właściciel/operator **przedkłada w odpowiednim punkcie kontaktowym OIK** plan bezpieczeństwa infrastruktury.

Jeśli przyjęto wymogi sektorowe dotyczące planu bezpieczeństwa infrastruktury w oparciu o przepisy ust. 2, plan taki należy przedłożyć **w odpowiednim punkcie kontaktowym OIK** nie później niż rok od daty przyjęcia takich wymogów sektorowych.

Poprawka 33

Artykuł 5, ustęp 5

5. Wykonanie przepisów dyrektywy 2005/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie wzmocnienia ochrony portów uznaje się za równoznaczne ze spełnieniem wymogu opracowania planu bezpieczeństwa infrastruktury.

~~skreślony~~

Poprawka 34

Artykuł 6, ustęp 1

1. Każde państwo członkowskie nakłada na właścicieli/operatorów europejskich infrastruktur krytycznych zlokalizowanych na swoim terytorium obowiązek wyznaczenia urzędnika łącznikowego ds. bezpieczeństwa działającego jako skrzynka kontaktowa w sprawach bezpieczeństwa dla właścicieli/operatorów infrastruktury i **właściwych organów ds. ochrony infrastruktury krytycznej** w państwach członkowskich. Urzędnika łącznikowego ds. bezpieczeństwa wyznacza się najpóźniej rok od daty wyznaczenia danej infrastruktury krytycznej jako europejska infrastruktura krytyczna.

1. Każde państwo członkowskie nakłada na właścicieli/operatorów europejskich infrastruktur krytycznych zlokalizowanych na swoim terytorium obowiązek wyznaczenia urzędnika łącznikowego ds. bezpieczeństwa działającego jako skrzynka kontaktowa w sprawach bezpieczeństwa dla właścicieli/operatorów infrastruktury **i punktu kontaktowego OIK** w państwach członkowskich. Urzędnika łącznikowego ds. bezpieczeństwa wyznacza się najpóźniej rok od daty wyznaczenia danej infrastruktury krytycznej jako europejska infrastruktura krytyczna.

Zastosowanie się do co najmniej jednego ze środków ochrony zawartych w wykazie, o którym mowa w art. 5 ust. 1, spełnia wymóg wyznaczenia urzędnika łącznikowego ds. bezpieczeństwa.

Poprawka 35

Artykuł 6, ustęp 2

2. Każde państwo członkowskie przekazuje urzędnikowi łącznikowemu ds. bezpieczeństwa istotne informacje dotyczące rozpoznanych zagrożeń i ryzyka dla danej europejskiej infrastruktury krytycznej.

2. Każde państwo członkowskie przekazuje urzędnikowi łącznikowemu ds. bezpieczeństwa **za pośrednictwem krajowego punktu kontaktowego OIK** istotne informacje dotyczące rozpoznanych zagrożeń i ryzyka dla danej europejskiej infrastruktury krytycznej.

Wtorek, 10 lipca 2007 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 36
Artykuł 7, ustęp 2

2. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji skrócone zestawienie słabych stron, typów zagrożeń i ryzyka stwierdzonych w każdym z **sektorów wymienionych w załączniku I** nie później niż **18 miesięcy** od daty przyjęcia wykazu przewidzianego w art. 4 ust. 2, a potem na bieżąco.

Wspólny wzór takich sprawozdań opracowuje się zgodnie z **procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 3.**

2. Każde państwo członkowskie przekazuje Komisji skrócone zestawienie słabych stron **strukturalnych**, typów zagrożeń i ryzyka stwierdzonych w każdym z **obiektów europejskiej infrastruktury krytycznej** nie później niż **12 miesięcy** od daty przyjęcia wykazu przewidzianego w art. 4 ust. 2, a potem na bieżąco *co dwa lata*.

Wspólny wzór takich sprawozdań opracowuje **Komisja i zatwierdza Rada.**

Poprawka 37
Artykuł 7, ustęp 3

3. Komisja ocenia na zasadzie indywidualnej, czy w poszczególnych sektorach europejskiej infrastruktury krytycznej wymagane jest wprowadzenie konkretnych środków zabezpieczających.

3. Komisja **i państwa członkowskie** oceniają na zasadzie indywidualnej, czy w poszczególnych sektorach europejskiej infrastruktury krytycznej wymagane jest wprowadzenie konkretnych środków zabezpieczających. **W tym kontekście należy uwzględnić praktyki i metodologie już istniejące.**

Poprawka 38
Artykuł 7, ustęp 4

4. Wspólne metody oceny słabych stron, zagrożeń i ryzyka w odniesieniu do europejskich infrastruktur krytycznych, opracowuje się według sektorów, **zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 3.**

4. **W razie konieczności** wspólne metody oceny słabych stron **strukturalnych**, zagrożeń i ryzyka w odniesieniu do europejskich infrastruktur krytycznych, opracowuje się według sektorów. **Te wspólne metodologie uwzględniają już istniejące metodologie.**

Poprawka 39
Artykuł 8

Komisja *udziela* właścicielom/operatorom wyznaczonych europejskich infrastruktur krytycznych wsparcia polegającego na udostępnieniu im najlepszych praktyk i metod w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej.

Komisja **i państwa członkowskie** *udzielają* właścicielom/operatorom wyznaczonych europejskich infrastruktur krytycznych wsparcia polegającego na udostępnieniu im najlepszych praktyk i metod w zakresie ochrony infrastruktury krytycznej.

Poprawka 40
Artykuł 10, ustęp 2

2. Każda osoba, która na mocy niniejszej dyrektywy zajmuje się przetwarzaniem informacji w imieniu państwa członkowskiego, podlega **odpowiedniej** kontroli tego państwa pod kątem przestrzegania zasad ochrony danych.

2. Każda osoba, która na mocy niniejszej dyrektywy zajmuje się przetwarzaniem informacji w imieniu państwa członkowskiego, podlega **optymalnej** kontroli tego państwa pod kątem przestrzegania zasad ochrony danych.

Wtorek, 10 lipca 2007 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTUPoprawka 41
Artykuł 10, ustęp 3

3. Państwa członkowskie dbają o to, by informacje dotyczące ochrony infrastruktury krytycznej **przekazywane państwom członkowskim lub Komisji** nie były wykorzystywane do celów innych niż ochrona infrastruktur krytycznych.

3. Państwa członkowskie **i Komisja** dbają o to, by **przekazywane im** informacje dotyczące ochrony **europejskiej** infrastruktury krytycznej nie były wykorzystywane do celów innych niż ochrona **europejskich** infrastruktur krytycznych **oraz aby w należyty sposób uwzględnić zasadę proporcjonalności z materialnego punktu widzenia, a także podstawowe prawa oraz instytucje, które należy chronić.**

Poprawka 42
Artykuł 11

Artykuł 11

Komisja

1. **Komisję wspomaga komitet, w skład którego wchodzi po jednym przedstawicielu każdego punktu kontaktowego ds. OIK.**
2. **W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 3 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tejże decyzji.**
3. **W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów art. 8 tejże decyzji.**
Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.
4. **Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.**

skreślony

Poprawka 43
Artykuł 12, ustęp 1, akapit 1

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia **31 grudnia** 2007 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia **31 grudnia** 2008 r. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Poprawka 44
Załącznik I, tytuł

Wykaz sektorów infrastruktury krytycznej

Wykaz **możliwych** sektorów infrastruktury krytycznejPoprawka 45
Załącznik I, „Sektor” III, „ Podsektor” 9

Radiokomunikacja i nawigacja.

Radiokomunikacja, nawigacja **oraz identyfikacja radiowa (RFID)**Poprawka 46
Załącznik I, „Sektor” VII, „Podsektor” 19Infrastruktury **i systemy płatnościowe** i rozrachunkowo-rozliczenioweInfrastruktury **i systemy płatnościowe** i rozrachunkowo-rozliczeniowe **oraz ich usługodawcy**

Wtorek, 10 lipca 2007 r.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘ

POPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 47

Załącznik I, „Sektor” VII, „Podsektor” 19a (nowy)

19a. Bankowość i ubezpieczenia

P6_TA(2007)0326

Perspektywy rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie perspektyw rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu (2007/2089(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejska polityka energetyczna” (COM(2007)0001),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Perspektywy rynku wewnętrznego energii elektrycznej i gazu” (COM(2006)0841),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Dochodzenie w ramach art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 w odniesieniu do europejskich sektorów gazu i energii elektrycznej” (COM(2006)0851) i towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji — sprawozdanie DG ds. Konkurencji,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Plan priorytetowych połączeń międzysieciowych” (COM(2006)0846),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Sprawozdanie na temat perspektyw wewnętrznego rynku energii elektrycznej i gazu” – SEC(2006)1709), dokument załączony do komunikatu Komisji (COM(2006)0841),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Dane dotyczące polityki energetycznej UE” (SEC(2007)0012),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 grudnia 2006 r. zatytułowaną „Zielona księga – europejska strategia na rzecz zrównoważonej, konkurencyjnej i bezpiecznej energii”⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 marca 2006 r. w sprawie bezpieczeństwa dostaw energii w Unii Europejskiej⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję nr 1364/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. ustanawiającą wytyczne w zakresie transeuropejskich sieci energetycznych⁽³⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko przyjęte w trakcie drugiego czytania w dniu 23 maja 2007 dotyczące przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady określającego ogólne zasady przyznawania pomocy finansowej Wspólnoty w zakresie transeuropejskich sieci transportowych i energetycznych⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2005/89/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. dotyczącą środków zabezpieczenia dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0603.

⁽²⁾ Dz.U. C 292 E z 1.12.2006, str. 112.

⁽³⁾ Dz.U. L 262 z 22.9.2006, str. 1.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2007)0198.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 33 z 4.2.2006, str. 22.